

Udvalgets Betænkning forelagdes for det tidligere omtalte større Udvalg af Forfattere, Kunstnere m. m., der eenstemmigt sluttede sig til Forslaget, som derefter blev tilstillet Regeringen.

Forslaget tiltraadtes af Regeringen i den foreliggende Skikkelse, og den danske Delegation paa Konferencen i Rom, som kom til at bestaa af Departementschef *Graae* og den danske Gesandt i Rom, Kammerherre *Kruse* med Kammerherre *Lerche* som délégué adjoint paa Radiofoniens særlige Omraade, fik Bemyndigelse til ved Konferencen paa alle Omraader at indtage de Standpunkter med Hensyn til de enkelte Artikler i Bernerkonventionen og de fremsatte Ændringsforslag hertil, som anbefaledes i Udvalgsbetænkningen.

Konferencen i Rom resulterede i Vedtagelsen af en af samtlige Unionslande (med Undtagelse af Irland) underskrevet revideret Konvention.

Med Hensyn til Konferencens nærmere Forløb og Resultater henviser man til det paa Undervisningsministeriets Foranstaltning udgivne Hæfte: »Bernerkonventionen af 9. September 1886, revideret i Berlin den 13. November 1908 og i Rom den 2. Juni 1928».

I Efteraaret 1929 nedsatte Undervisningsministeriet nærværende Udvalg, bestaaende af:

Departementschef i Undervisningsministeriet *Fr. Graae*, Formand,
 Professor, Dr. jur. *Fr. Vinding Kruse*,
 Forfatteren, Protokolsekretær i Højesteret, *Otto Rung* og
 Kontorchef i Undervisningsministeriet, nu Chef for Det kgl. Teater *Andr. Møller*.

Som Udvalgets Sekretær beskikkedes Sekretær i Undervisningsministeriet *Torben Lund*.

Udvalgets Kommissorium lød paa en Undersøgelse *dels* af hvorvidt og i bekræftende Fald i hvilket Omfang den paa Konferencen i Rom i 1928 vedtagne reviderede Bernerkonvention nødvendiggør Ændringer i den gældende danske Forfatterlov af 1. April 1912, for at Konventionen kan ratificeres af den danske Stat, *dels* af hvorvidt det — inden for Konventionens Rammer — maatte anses for ønskeligt at foretage andre Ændringer i den gældende danske Forfatterlov, som de siden Lovens Emanation indhøstede Erfaringer eller Hensynet til de moderne fremmede Forfatterloves Systematik kunde motivere.

Udvalget bemyndigedes til i det Omfang og paa de Omraader, hvor dette maatte anses for ønskeligt, at tilkalde sagkyndige Personer til at bistaa Udvalget i dettes Arbejde.

I Henhold til dette Kommissorium har Udvalget udarbejdet en Række Ændringsforslag til den nugældende danske Forfatter- og Kunstnerretslov, hvilke Forslag med Motiver udgør nærværende Betæknings 2. Del.

Man har derimod ikke ment at burde fremkomme med Forslag til en ny Lov byggende paa en helt ny Systematik, saaledes som Tilfældet har været i Norge, hvor den nye Lov paa det heromhandlede Omraade, Lov om Aandsværker af 6. Juni 1930, betyder et fuldstændigt Brud med de systematiske Principper, hvorpaa den tidligere norske Forfatterlov, der ret nøje svarede til den danske, byggede, idet man i den nye norske Lov har opstillet et Fællesbegreb: »Aandsværker» for alle Arter af Værker, som nyder Beskyttelse under det heromhandlede Omraade: Egentlige Forfatterværker, musikalske Kompositioner, Værker inden for den bildende Kunsts Omraade o. s. v. For alle disse Værkers Vedkommende har man opstillet visse fælles Grund-Beskyttelsesregler, medens der naturligvis for de enkelte Arter af Værker maa gælde en Række Detailregler. Denne Systematik, som ogsaa har præget forskellige andre nyere Love inden for Bernerkonventionens Lande, saaledes den finske, er desuden raadende i selve Bernerkonventionen;